Rugăciunea Sfântului Grigore Palama

curăță mintea de patimile păcătoase cu Har

Arhimandritul Grigore Konstantinou,

Dr. Th. Predicator al Sfintei Mănăstiri din Kassandria

Republicat de pe: https://www.pemptousia.gr

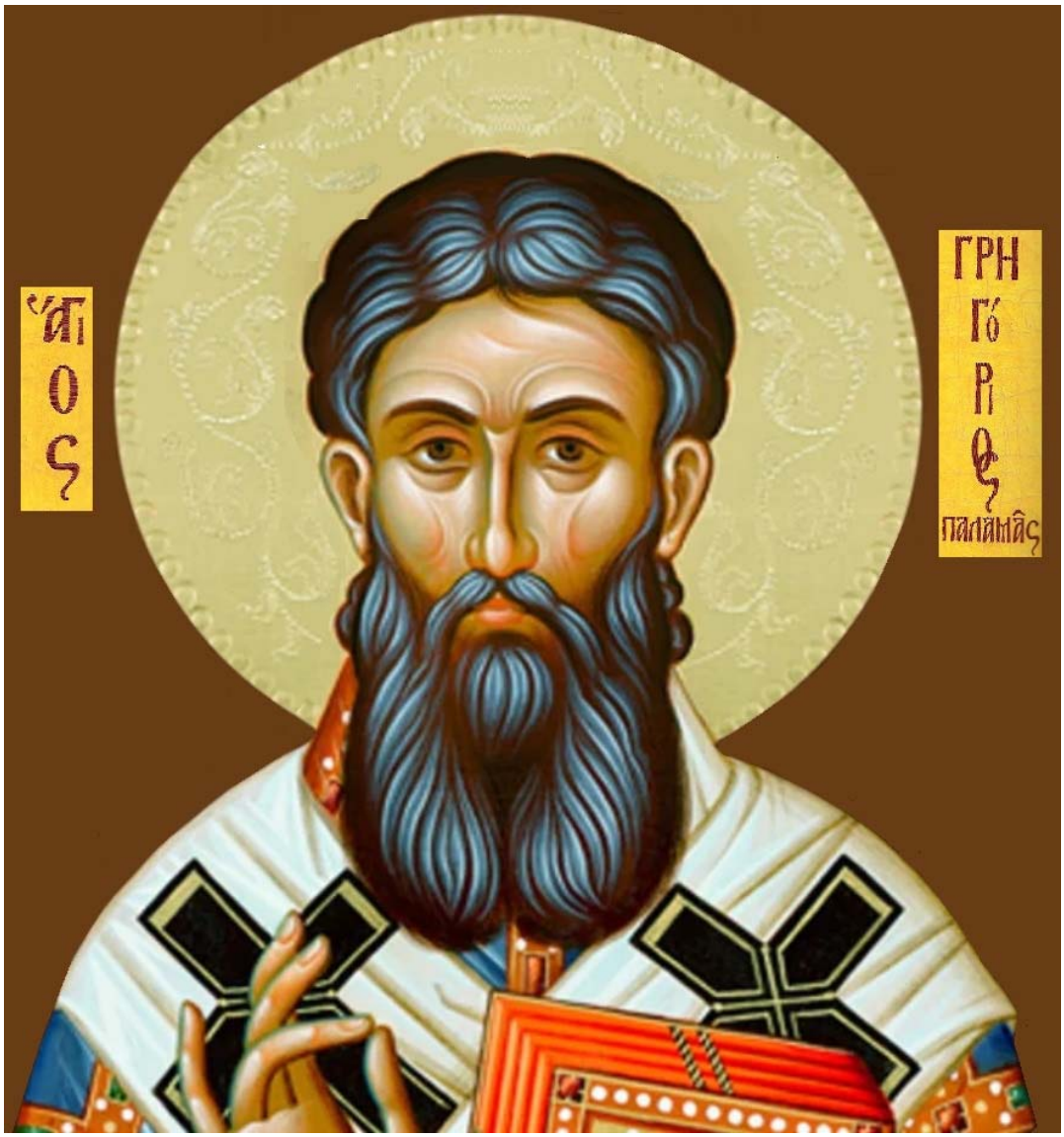

Plecarea Sfântului Grigorie Palama la o vârstă fragedă la Muntele Athos nu a fost o mișcare ciudată sau mai degrabă o surpriză pentru prietenii și familia sa, care în cele din urmă au intrat și ei cu toții în oazele spirituale ale mănăstirilor, întrucât încă din pântecele mamei sale a fost oaspete al Dumnezeului Treimic. Pe Muntele Athos, Grigorie, atașat rugăciunii mentale, a auzit șoaptele lui Dumnezeu.

Rugăciunea mentală i-a permis să guste roua harului Duhului Sfânt, pe care mulți asceți de pe Athos o gustaseră înainte de acest mare dar al Duhului Sfânt. Această rugăciune îl umple pe cel care se roagă cu lumină, glorie și participare la vederea Schimbării la Față divine pe care Hristos Însuși a dăruit-o Ucenicilor Săi. Această rugăciune mentală ne învață că omul nu este o ușă închisă, un condei, ca în religiile orientale, cu meditație, ci o deschidere către calea Harului Divin. Invocarea rugăciunii monologice

pentru milostenie include pocăința și schimbarea, schimbare care rodește prin viața sacramentală a Bisericii noastre.

Înălțarea spirituală începe cu curățirea minții de orice patimă păcătoasă și cu întoarcerea la sine. După ce trece dincolo de toate imaginile și conceptele mentale și materiale, mintea este transformată prin lucrarea harului, care strălucește prin lumina necreată din omul lăuntric. Folosind această lumină ca pe o cale, mintea se ridică deasupra tuturor lucrurilor prin puterea Duhului Sfânt, dobândind simțul spiritual cu care este auzit necunoscutul, văzând nevăzutul și participând la Cel ce este pentru toți și mai presus de toți.

Multe pasaje biblice despre lumină, locuirea Duhului în noi și vederea lui Dumnezeu sunt pur și simplu metafore frumoase sau lucruri ale viitorului. Omul secular de astăzi refuză cu încăpățânare să recunoască și roadele rugăciunii mentale, care sunt șoaptele dintre Dumnezeu și cel care se roagă, și anume acestea sunt descrierile spiritualității credincioșilor. Acest lucru se întâmplă pentru că îl consideră pe Dumnezeu inaccesibil, dincolo de lume și necunoscut. Dimpotrivă, pentru Sfântul Grigorie Palama, exprimând tradiția isihastă, o tradiție seculară a asceților și isihaștilor, aceste cuvinte ale rugăciunii mentale indică realități misterioase, care sunt accesibile oricărei persoane duhovnicești. Aceste cinci cuvinte descriu nu numai adevărurile escatologice, ci și împlinirea lor parțială, instruind astfel fiecare creștin devotat.

Rugăciunea mentală nu este o repetiție deșartă sau o pălăvrăgeală, ci o repetare dureroasă, iar și iar, din adâncul inimii omenești. Aceste șoapte ale omului către Dumnezeu îi oferă daruri spirituale, umplându-l cu harul Duhului Sfânt. Și atâta timp cât aceste șoapte rămân în inima omenească, cu atât mai mult este închisă de abundența darurilor lui Dumnezeu. Astfel, prin șoapte, adierea Duhului Sfânt coboară în inima celui care se roagă, așa cum prorocul Ilie a trimis ploaia pe Muntele Horeb.

Așadar, să ascultăm încă o dată aceste șoapte ale Sfântului, cu ocazia sărbătorii sale, a doua duminică din Postul Mare, sfaturi care rodesc însutit.
Amin!